

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

18 iulie 2013 *

„Recurs — Transmisii de televiziune — Directiva 89/552/CEE — Articolul 3a — Măsuri luate de Regatul Belgiei privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea acestui stat membru — Campionatul Mondial de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul Uniunii — Motivare — Articolele 43 CE și 49 CE — Drept de proprietate”

În cauza C-204/11 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 27 aprilie 2011,

Fédération internationale de football association (FIFA), reprezentată de A. Barav și de D. Reymond, avocats,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de E. Montaguti și de N. Yerrell, în calitate de agenți, asistate de M. Gray, barrister, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

Regatul Belgiei, reprezentat de C. Pochet și de J.-C. Halleux, în calitate de agenți, asistați de A. Joachimowicz și de J. Stuyck, avocatul,

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de S. Ossowski și de J. Beeko, în calitate de agenți, asistați de T. de la Mare, QC,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, domnii K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (raportor) și D. Šváby, judecători,

avocat general: domnul N. Jääskinen,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 septembrie 2012,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 decembrie 2012,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Fédération internationale de football association (FIFA) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 17 februarie 2011, FIFA/Comisia (T-385/07, Rep., p. II-205, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins cererea sa de anulare în parte a Deciziei 2007/479/CE a Comisiei din 25 iunie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor luate de Belgia în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 180, p. 24, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997 (JO L 202, p. 60, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 232, denumită în continuare „Directiva 89/552”), conținea un articol 3a, introdus prin această din urmă directivă, care prevedea:

„(1) Fiecare stat membru are dreptul de a lua măsuri în conformitate cu legislația comunitară pentru a garanta faptul că emițătorii aflați sub jurisdicția sa nu dețin exclusivitatea asupra transmisiei unor evenimente considerate de către statul membru respectiv ca fiind de importanță majoră pentru societate, astfel încât să priveze o parte substanțială a publicului statului membru de posibilitatea de a urmări astfel de evenimente fie în direct, fie înregistrate, la televiziunea liberă. În cazul în care acest lucru se întâmplă, statul membru elaborează o listă de evenimente, naționale și internaționale, pe care le consideră ca fiind de importanță majoră pentru societate. Lista trebuie pregătită în timp util, într-un mod clar și transparent. În redactarea acesteia, statul membru determină dacă astfel de evenimente trebuie transmise în direct în întregime sau numai parțial sau, în cazul în care este necesar sau oportun din motive obiective legate de interesul public, dacă astfel de evenimente trebuie transmise integral sau parțial în înregistrări.

(2) Statele membre trebuie să înștiințeze de îndată Comisia asupra oricăror măsuri luate sau care urmează să fie luate în temeiul alineatului (1). Într-un interval de 3 luni de la primirea înștiințării, Comisia verifică compatibilitatea măsurilor respective cu legislația comunitară și informează celelalte state membre asupra lor. Comisia solicită avizul comitetului constituit în temeiul articolului 23a. Ulterior publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* măsurile luate și, cel puțin o dată pe an, o listă centralizată a tuturor măsurilor luate de către statele membre.

(3) Prin mijloace adecvate, în limitele cadrului legal propriu, statele membre trebuie să garanteze faptul că emițătorii aflați sub jurisdicția lor nu își exercită drepturile exclusive achiziționate după publicarea prezentei directive astfel încât să priveze o proporție semnificativă a publicului dintr-un alt stat membru de posibilitatea de a urmări evenimente desemnate de către al doilea stat membru în conformitate cu prevederile alineatelor anterioare prin intermediul unor transmisii parțial sau integral în direct sau, în cazul în care este necesar sau oportun din motive obiective din sfera interesului public, prin înregistrări integrale sau parțiale, după cum s-a determinat de către celălalt stat membru în conformitate cu alineatul (1).”

3 Considerentele (18)-(22) ale Directivei 97/36 erau redactate după cum urmează:

- „(18) Întrucât este esențial ca statele membre să poată lua măsuri prin care să protejeze dreptul la informație și să asigure accesul larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente naționale sau internaționale de importanță majoră pentru societate, cum ar fi Jocurile Olimpice, Campionatul Mondial de Fotbal și Campionatul European de Fotbal; întrucât în acest scop statele membre își rezervă dreptul de a lua măsuri compatibile cu legislația comunitară pentru a reglementa exercitarea de către emițătorii aflați sub jurisdicția lor a drepturilor de exclusivitate în transmiterea acestor evenimente;
- (19) Întrucât este necesar să se încheie acorduri într-un cadru comunitar pentru a evita potențiala nesiguranță legislativă și denaturarea mecanismelor pieței, precum și pentru a reconcilia libera circulație a serviciilor de televiziune cu necesitatea de a preveni posibilitatea eludării măsurilor naționale care protejează interesul general legitim;
- (20) Întrucât, în mod special, este oportun ca prezenta directivă să stabilească prevederi privind exercitarea de către emițătorii a drepturilor de difuzare exclusive dobândite anterior pentru evenimente considerate de importanță majoră pentru societate într-un stat membru, altul decât cel care deține jurisdicția asupra emițătorilor respectivi [...]
- (21) Întrucât, în sensul prezentei directive, evenimentele de importanță majoră pentru societate trebuie să îndeplinească anumite criterii, respectiv să fie evenimente de excepție, de interes pentru publicul general din Uniunea Europeană, sau dintr-un anumit stat membru, sau dintr-o parte componentă considerabilă a unui stat membru și să fie organizate în prealabil de către un organizator al evenimentului care are calitatea juridică de a vinde drepturi referitoare la evenimentul respectiv;
- (22) Întrucât, în sensul prezentei directive, termenul de «televiziune liberă» desemnează difuzarea pe un canal, public sau comercial, a acelor programe accesibile publicului care nu necesită plata unei taxe suplimentare care să se adauge la modalitățile de finanțare a difuzării programelor care prevalează în fiecare stat membru (cum ar fi taxa de licență și abonamentul corespunzător pachetului de bază într-o anumită rețea de cablu)”.

Istoricul cauzei

4 Istoricul cauzei este expus după cum urmează la punctele 5-17 din hotărârea atacată:

- „5 [FIFA] este o asociație compusă din 208 federații naționale de fotbal și constituie organul executiv mondial al fotbalului. Obiectivele sale sunt, printre altele, promovarea globală a fotbalului și organizarea unor competiții mondiale de fotbal. Vânzarea drepturilor de difuzare prin programe de televiziune a etapei finale a Campionatului Mondial de Fotbal (denumită în continuare [«etapa finală a Campionatului Mondial»]), organizată de FIFA, constituie principala sa sursă de venituri.
- 6 În Belgia, Comunitățile flamandă și franceză au competența să adopte măsuri în sensul articolului 3a din Directiva 89/552. Astfel, autoritățile fiecărei Comunități au adoptat măsuri distincte, care au fost apoi comunicate Comisiei Comunităților Europene de autoritățile federale belgiene.
- 7 Potrivit articolului 76 alineatul 1 din Decretele privind radiodifuziunea și televiziunea (décrets relatifs à la radiodiffusion et à la télévision), armonizate la 25 ianuarie 1995, adoptate de Consiliul flamand (*Moniteur belge* din 30 mai 1995, p. 15092), «[g]uvernul flamand întocmește o listă de evenimente considerate de importanță majoră pentru public și pentru a căror difuzare, din acest motiv, nu pot fi deținute drepturi de exclusivitate astfel încât o mare parte a publicului Comunității flamande să nu le poată viziona în direct sau înregistrate la televiziunea gratuită».

- 8 Prin hotărârea din 28 mai 2004 (*Moniteur belge* din 19 august 2004, p. 62207), guvernul flamand a desemnat evenimentele în cauză, printre care și [etapa finală a] Campionatul[ui] Mondial, ca fiind de importanță majoră pentru societate. Pentru ca un eveniment să fie eligibil pentru a fi inclus pe lista de evenimente de importanță majoră pentru societate, trebuie să îndeplinească, conform aceleiași hotărâri, cel puțin două dintre criteriile următoare:
- să prezinte o valoare actuală importantă și să trezească interesul publicului larg;
 - să aibă loc în contextul unei competiții internaționale importante sau să fie un meci la care participă echipa națională, echipa unui club belgian sau unul sau mai mulți sportivi belgieni;
 - să facă parte dintr-o disciplină sportivă importantă și să reprezinte o valoare culturală importantă a Comunității flamande;
 - să fie difuzat mereu de televiziunile gratuite, beneficiind de cote ridicate de audiență pentru categoria din care face parte.
- 9 Potrivit articolului 1 din hotărârea din 28 mai 2004, anumite evenimente înscrise pe listă, printre care etapa finală a Campionatului Mondial, trebuie difuzate prin reportaje integrale în direct. În temeiul articolului 2 din aceeași hotărâre, drepturile de exclusivitate pentru evenimentele înscrise pe listă nu pot fi exercitate astfel încât o mare parte a populației să nu poată viziona aceste evenimente la televiziunea gratuită. În plus, potrivit celui de al doilea paragraf al dispoziției menționate, se consideră că o mare parte a populației Comunității flamande poate urmări un eveniment de importanță majoră pentru societate la televiziunea gratuită atunci când evenimentul este difuzat pe un post de televiziune care emite în limba [neerlandeză] și a cărui recepționare este asigurată pentru cel puțin 90 % din populație fără o plată suplimentară față de prețul abonamentului TV.
- 10 În temeiul articolului 3 din hotărârea din 28 mai 2004, stațiile de emisie care nu îndeplinesc cerințele prevăzute de articolul 2 din aceasta și care obțin drepturi de difuzare exclusive în regiunea în care se vorbește limba [neerlandeză] și în regiunea bilingvă Bruxelles-Capitale pentru evenimentele menționate înscrise pe listă își pot exercita aceste drepturi numai în cazul în care pot garanta, pe baza contractelor încheiate, că o mare parte a populației nu va fi împiedicată să urmărească aceste evenimente la televiziunea gratuită. În acest scop, stațiile de emisie în cauză pot acorda sublicențe la prețuri de piață rezonabile unor emițători care îndeplinesc condițiile menționate. Cu toate acestea, dacă nicio stație de emisie care îndeplinește condițiile în cauză nu se declară disponibilă să obțină astfel de sublicențe, stația de emisie care a achiziționat drepturi de exclusivitate poate să le valorifice.
- 11 Potrivit articolului 4 alineatul 1 din Decretul din 27 februarie 2003 (*Moniteur belge* din 17 aprilie 2003, p. 19637), adoptat de Parlamentul Comunității Franceze, după consultarea Consiliului Superior al Audiovizualului, guvernul Comunității Franceze poate adopta o listă de evenimente pe care le consideră de importanță majoră pentru publicul comunității menționate. Astfel de evenimente nu pot face obiectul exercitării drepturilor de exclusivitate de către un post de televiziune sau de către RTBF, astfel încât o parte importantă a publicului acestei comunități să fie lipsită de accesul la aceste evenimente prin intermediul televiziunii gratuite.
- 12 Pentru ca un eveniment să fie eligibil pentru a fi inclus pe lista de evenimente de importanță majoră pentru societate, trebuie să îndeplinească, conform articolului 4 alineatul 2 din Decretul din 27 februarie 2003, cel puțin două dintre criteriile următoare:
- să se bucure de o popularitate deosebită în rândul publicului Comunității franceze în general, nu doar al celui care urmărește în mod obișnuit astfel de evenimente;

- să aibă o importanță culturală general recunoscută de publicul Comunității franceze și să facă parte din identitatea culturală a comunității;
 - o personalitate sau o echipă belgiană să participe la evenimentul respectiv în contextul unei competiții sau al unui eveniment de importanță internațională;
 - să fie difuzat mereu în cadrul unui program al unei televiziuni gratuite din Comunitatea franceză și să atragă un public numeros.
- 13 Potrivit articolului 4 alineatul 3 din același decret, o televiziune se consideră a fi gratuită în cazul în care difuzează în limba franceză și poate fi recepționată în 90 % din locuințele ce dispun de un echipament de recepție TV situate în regiunea în care se vorbește limba franceză sau în regiunea bilingvă Bruxelles-Capitale. În afara costurilor tehnice, respectiva recepționare nu poate constitui obiectul altei plăți în afara eventualului preț al abonamentului pentru pachetul de bază al unui serviciu de distribuție prin cablu.
- 14 Potrivit articolului 2 din hotărârea din 8 iunie 2004 (*Moniteur belge* din 6 septembrie 2004, p. 65247), adoptată de guvernul Comunității franceze, «postul de televiziune din Comunitatea franceză care intenționează să exercite drepturile de difuzare exclusive pe care le deține pentru un eveniment de importanță majoră trebuie să îl difuzeze cu ajutorul unui program al unei televiziuni gratuite în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre».
- 15 Anexa la hotărârea din 8 iunie 2004, precum și lista consolidată a evenimentelor de importanță majoră pentru Regatul Belgiei includ etapa finală a Campionatului Mondial în direct și integral.
- 16 Prin scrisorile din 15 ianuarie 2001 și din 16 mai 2002, FIFA a depus la ministerul Comunității flamande observații privind eventuala înscriere a [etapei finale a] Campionatului Mondial pe lista evenimentelor de importanță majoră pentru societatea belgiană, opunându-se înscrierii tuturor meciurilor din cadrul acestei competiții pe o astfel de listă.
- 17 Prin scrisoarea din 10 decembrie 2003, Regatul Belgiei a notificat Comisiei măsurile adoptate în temeiul articolului 3a din Directiva 89/552.”

Decizia în litigiu

- 5 La 25 iunie 2007, Comisia a adoptat decizia în litigiu, al cărei articol 1 prevede că „[m]ăsurile notificate de [Regatul] Belgi[ei] Comisiei la 10 decembrie 2003, în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva [89/552], astfel cum au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* C 158 din 29 iunie 2005, sunt compatibile cu dreptul comunitar”.
- 6 Considerentele (3)-(6), (8), (16)-(18) și (22) ale deciziei în litigiu sunt redactate după cum urmează:
- „(3) Pe parcursul verificării, Comisia a luat în considerare informațiile disponibile privind peisajul mediatic belgian.
- (4) Lista evenimentelor de importanță majoră pentru societate cuprinse în măsurile notificate de [Regatul] Belgi[ei] a fost întocmită explicit și transparent, iar în Belgia a fost lansat un proces amplu de consultare.
- (5) Comisia a constatat cu satisfacție că evenimentele enumerate în cadrul măsurilor notificate de [Regatul] Belgi[ei] întruneau cel puțin două dintre următoarele criterii considerate a fi indicatori fiabili ai importanței evenimentelor pentru societate: (i) un interes general deosebit în statul membru, nu numai o semnificație pentru cei care practică de obicei sportul sau activitatea

respectivă; (ii) o importanță culturală distinctă și general recunoscută pentru populația din statele membre, în special în calitate de catalizator al identității culturale; (iii) implicarea echipei naționale în evenimentul respectiv, în contextul unei competiții sau al unui turneu de importanță internațională; și (iv) faptul că evenimentul a fost dintotdeauna difuzat de televiziunile gratuite și a beneficiat de cote ridicate de audiență.

- (6) Un număr important de evenimente enumerate printre măsurile notificate de [Regatul] Belgi[ei], inclusiv Jocurile Olimpice de Vară și de Iarnă, finalele Cupei Mondiale și ale turneelor Campionatului European de Fotbal (masculin), intră în categoria evenimentelor care sunt în mod obișnuit considerate de importanță majoră pentru societate, astfel cum se menționează în mod explicit în considerentul (18) al Directivei [97/36]. Aceste evenimente prezintă un interes general deosebit în Belgia, fiind deosebit de populare în rândul publicului larg, nu doar al celor care urmăresc de obicei evenimente sportive.

[...]

- (8) Evenimentele fotbalistice enumerate care implică participarea echipelor naționale se bucură de un interes general deosebit în Belgia, dat fiind că oferă echipelor belgiene șansa de a promova fotbalul belgian la nivel internațional.

[...]

- (16) Evenimentele enumerate, inclusiv cele care trebuie considerate ca un întreg, și nu o ca o serie de evenimente individuale, au fost dintotdeauna difuzate de televiziunile gratuite, beneficiind de cote ridicate de audiență. În cazul în care, în mod excepțional, cifrele exacte privind audiența nu sunt disponibile (turneul Campionatului European de Fotbal), includerea evenimentului se justifică totuși prin importanța sa culturală specifică, general recunoscută de către populația belgiană, dată fiind contribuția sa importantă la înțelegerea între popoare, precum și importanța fotbalului pentru întreaga societate belgiană și pentru mândria națională, dând celor mai buni sportivi belgieni ocazia de a obține succese în această competiție internațională importantă.

- (17) Măsurile notificate de [Regatul] Belgi[ei] par proporționale pentru a justifica o derogare de la libertatea fundamentală, conferită de Tratatul CE, de a furniza servicii în temeiul unui interes public major, adică pentru a asigura accesul publicului larg la difuzarea unor evenimente de importanță majoră pentru societate.

- (18) Măsurile notificate de [Regatul] Belgi[ei] sunt compatibile cu normele Comunității Europene privind competiția, definiția radiodifuzorilor calificați pentru a difuza evenimentele enumerate bazându-se pe criterii obiective, care permit existența unei concurențe efective și potențiale pentru achiziționarea drepturilor de difuzare a acestor evenimente. De asemenea, numărul evenimentelor enumerate nu este disproporționat, astfel încât să distorsioneze concurența pe piețele din aval ale televiziunilor gratuite și cu plată.

[...]

- (22) Din Hotărârea [Tribunalului din 15 decembrie 2005, Infront WM/Comisia, T-33/01, Rec., p. II-5897,] rezultă că declarația conform căreia măsurile adoptate în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva [89/552] sunt compatibile cu dreptul comunitar reprezintă o decizie în sensul articolului [249 CE] și, prin urmare, trebuie să fie adoptată de către Comisie. În consecință, se impune să se declare, prin prezenta decizie, că măsurile notificate de [Regatul] Belgi[ei] sunt compatibile cu dreptul comunitar. Măsurile, astfel cum au fost adoptate în final de [Regatul] Belgi[ei] și prezentate în anexa la prezenta decizie, trebuie să fie publicate în Jurnalul Oficial în conformitate cu articolul 3a alineatul (2) din Directiva [89/552].”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 7 FIFA a introdus o acțiune la Tribunal împotriva deciziei în litigiu, pentru motivul că, în aceasta, Comisia a aprobat desemnarea ansamblului etapei finale a Campionatului Mondial drept un eveniment de importanță majoră și, astfel, a acceptat ca toate meciurile acestui turneu să fie înscrise pe lista evenimentelor de importanță majoră elaborată de autoritățile Regatului Belgiei. Potrivit FIFA, statul membru amintit nu ar fi putut desemna drept un astfel de eveniment decât meciurile denumite „prime” sau „derbi”, și anume finala, semifinalele și meciurile echipei naționale a statului respectiv (denumite în continuare „meciuri «derbi»”). Astfel, această listă nu ar fi trebuit să includă celelalte meciuri ale Campionatului Mondial (denumite în continuare „meciuri «nonderbi»”).
- 8 În susținerea cererii de anulare în parte a deciziei în litigiu, FIFA a invocat șase motive. Acestea erau întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552 pentru motivul că în mod eronat Comisia ar fi considerat că măsurile belgiene erau compatibile cu articolul 49 CE, în al doilea rând, pe încălcarea aceluiași articol, în al treilea rând, pe încălcarea articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552 pentru motivul că în mod eronat Comisia ar fi considerat că măsurile belgiene erau compatibile cu articolul 43 CE, în al patrulea rând, pe încălcarea articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552 pentru motivul că în mod eronat Comisia ar fi admis că măsurile belgiene erau compatibile cu dreptul de proprietate al FIFA, în al cincilea rând, pe încălcarea articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552 pentru motivul că în mod eronat Comisia ar fi apreciat că procedura prin care au fost adoptate măsurile belgiene a fost clară și transparentă, precum și, în al șaselea rând, pe lipsa motivării deciziei în litigiu.
- 9 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a înlăturat fiecare dintre motivele invocate în susținerea acțiunii FIFA și a respins-o în ansamblul acesteia.
- 10 De asemenea, Tribunalul a respins o cerere de măsuri de organizare a procedurii formulată de FIFA, prin care se solicita ca Tribunalul să invite Comisia să prezinte mai multe documente.

Cu privire la recurs

Observații introductive

- 11 În primul rând, trebuie arătat că, prin articolul 3a alineatul (1) din Directiva 89/552, legiuitorul Uniunii a autorizat statele membre să desemneze anumite evenimente ca fiind de importanță majoră pentru societatea statului membru în cauză (în continuare „eveniment de importanță majoră”) și, astfel, a admis explicit, în cadrul marjei de apreciere care îi este conferită de tratat, obstacolele în calea liberei prestări a serviciilor, a libertății de stabilire, a liberei concurențe și a dreptului de proprietate care reprezintă o consecință ineluctabilă a desemnării respective. Astfel cum reiese din considerentul (18) al Directivei 97/36, legiuitorul a considerat că asemenea obstacole sunt justificate de obiectivul care urmărește să protejeze dreptul la informație și să asigure accesul larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a evenimentelor menționate.
- 12 Legitimitatea urmăririi unui astfel de obiectiv a fost de altfel deja recunoscută de Curte, care a arătat că comercializarea cu caracter exclusiv a evenimentelor de mare interes pentru public este susceptibilă să restrângă în mod considerabil accesul publicului la informația referitoare la aceste evenimente. Or, într-o societate democratică și pluralistă, dreptul la informare are o importanță specială, care este cu atât mai evidentă în cazul unor astfel de evenimente (a se vedea Hotărârea din 22 ianuarie 2013, Sky Österreich, C-283/11, punctele 51 și 52).

- 13 În al doilea rând, trebuie precizat că, potrivit articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552, stabilirea evenimentelor de importanță majoră este numai de competența statelor membre, care dispun, în această privință, de o marjă de apreciere importantă.
- 14 Astfel, în loc de a armoniza lista unor asemenea evenimente, Directiva 89/552 se întemeiază pe premisa potrivit căreia există în cadrul Uniunii diferențe considerabile de ordin social și cultural în ceea ce privește importanța acestora pentru publicul larg. În consecință, articolul 3a alineatul (1) din directiva amintită prevede că fiecare stat membru elaborează o listă de evenimente „pe care le consideră ca fiind de importanță majoră” pentru societatea sa. Considerentul (18) al Directivei 97/36 subliniază de asemenea această putere de apreciere a statelor membre, prevăzând că este „esențial” ca ele să poată lua măsuri prin care să protejeze dreptul la informație și să asigure accesul larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente de importanță majoră.
- 15 Importanța marjei de apreciere menționate reiese, în plus, din faptul că Directivele 89/552 și 97/36 nu limitează exercitarea acesteia într-un cadru precis. Astfel, singurele criterii pe care le stabilesc pentru ca statul membru în cauză să poată desemna un eveniment ca fiind de importanță majoră sunt prevăzute în considerentul (21) al Directivei 97/36, potrivit căruia trebuie să fie vorba despre un eveniment de excepție, de interes pentru publicul general din Uniune sau dintr-un anumit stat membru sau dintr-o parte componentă considerabilă a unui stat membru și care este organizat în prealabil de un organizator de evenimente care are calitatea juridică de a vinde drepturi referitoare la evenimentul respectiv.
- 16 Având în vedere relativa imprecizie a criteriilor amintite, este de competența fiecărui stat membru să le acorde un caracter concret și să aprecieze interesul evenimentelor în cauză pentru publicul larg, în funcție de particularitățile sociale și culturale ale societății sale.
- 17 În al treilea rând, trebuie arătat că, în temeiul articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552, Comisia dispune de competența de a controla legalitatea măsurilor naționale care desemnează evenimente de importanță majoră, care îi permite să respingă măsurile incompatibile cu dreptul Uniunii.
- 18 În cadrul analizei respective, Comisia este obligată în special să verifice dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- evenimentul în cauză a fost înscris pe lista prevăzută la articolul 3a alineatul (1) din Directiva 89/552 potrivit unei proceduri clare și transparente, în timp util;
 - un astfel de eveniment poate fi în mod valabil considerat ca fiind de importanță majoră;
 - desemnarea evenimentului în cauză ca fiind de importanță majoră este compatibilă cu principiile generale ale dreptului Uniunii, precum principiile proporționalității și nediscriminării, cu drepturile fundamentale, cu principiile liberei prestări a serviciilor și libertății de stabilire, precum și cu normele privind libera concurență.
- 19 În aceste condiții, o asemenea competență de control este restrânsă, și aceasta în special în ceea ce privește analiza celei de a doua și a celei de a treia dintre condițiile enunțate la punctul anterior.
- 20 Pe de o parte, reiese astfel din importanța marjei de apreciere a statelor membre, menționată la punctul 13 din prezenta hotărâre, că competența de control a Comisiei trebuie să fie limitată la căutarea erorilor vădite de apreciere săvârșite de statele membre cu ocazia desemnării evenimentelor de importanță majoră. Pentru a verifica dacă s-a săvârșit o asemenea eroare de apreciere, Comisia trebuie, așadar, printre altele, să verifice dacă statul membru în cauză a examinat, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele pertinente ale speței, elemente care susțin concluziile ce se deduc din

acestea (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec., p. I-5469, punctul 14, și Hotărârea din 22 decembrie 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, Rep., p. I-13533, punctele 56 și 57).

- 21 Pe de altă parte, în ceea ce privește, mai precis, cea de a treia condiție menționată la punctul 18 din prezenta hotărâre, nu se poate ignora că desemnarea valabilă a unui eveniment ca fiind de importanță majoră implică obstacole ineluctabile în calea liberei prestări a serviciilor, a libertății de stabilire, a liberei concurențe și a dreptului de proprietate, care au fost avute în vedere de legiuitorul Uniunii și au fost considerate de acesta din urmă, astfel cum s-a arătat la punctul 11 din prezenta hotărâre, ca fiind justificate de obiectivul de interes general care urmărește să protejeze dreptul la informație și să asigure accesul larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a evenimentelor menționate.
- 22 Pentru a asigura efectul util al articolului 3a din Directiva 89/552, trebuie astfel să se constate că, în cazul în care un eveniment a fost în mod valabil desemnat de statul membru în cauză ca fiind de importanță majoră, Comisia nu trebuie să examineze decât efectele desemnării respective asupra liberei circulații a serviciilor, asupra libertății de stabilire, asupra liberei concurențe și asupra dreptului de proprietate care depășesc efectele intrinsec legate de includerea evenimentului amintit pe lista prevăzută la alineatul (1) al articolului 3a menționat.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

- 23 Primul motiv cuprinde, în esență, șase aspecte. Prin intermediul primului aspect, FIFA arată că Tribunalul a adoptat un raționament incoerent în ceea ce privește natura reală, după părerea sa, a etapei finale a Campionatului Mondial.
- 24 Prin intermediul celui de al doilea aspect al aceluiași motiv, se susține că Tribunalul pare că a adoptat poziții incoerente și inconciliabile, pe de o parte, prin faptul că a afirmat existența caracterului unitar al Campionatului Mondial ca eveniment și, pe de altă parte, prin faptul că a apreciat că elemente specifice pot demonstra contrariul.
- 25 Cel de al treilea aspect al motivului menționat vizează punctul 95 din hotărârea atacată, potrivit căruia statul membru care notifică nu ar fi obligat să furnizeze motive specifice pentru a include pe lista evenimentelor de importanță majoră ansamblul etapei finale a Campionatului Mondial. Statuând astfel, Tribunalul ar împiedica printre altele Comisia să efectueze o verificare amănunțită și o analiză aprofundată a compatibilității dintre măsurile notificate și dreptul Uniunii.
- 26 În cadrul celui de al patrulea aspect al primului motiv, FIFA susține că, contrar celor ce rezultă din hotărârea atacată, revine Comisiei obligația de a justifica în fața Tribunalului concluzia sa potrivit căreia ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial constituie un eveniment unic de importanță majoră. Astfel, nu incumbă nici FIFA și nici altei părți interesate sarcina de a demonstra contrariul prin elemente specifice.
- 27 Prin intermediul celui de al cincilea aspect al primului motiv, FIFA arată că, prin faptul că a furnizat motive care nu figurează în decizia în litigiu, Tribunalul a depășit limitele controlului jurisdicțional pe care trebuie să îl exercite.
- 28 Potrivit celui de al șaselea aspect al motivului menționat, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a apreciat că Comisia a motivat suficient înscrierea ansamblului etapei finale a Campionatului Mondial pe lista belgiană a evenimentelor de importanță majoră.

- 29 Comisia, Regatul Belgiei și Regatul Unit contestă temeinicia primului motiv invocat de FIFA în susținerea recursului.

Aprecieria Curții

- 30 Ținând seama de importanța pentru raționamentul Tribunalului a constatărilor enunțate la punctul 95 din hotărârea atacată, trebuie analizat în primul rând cel de al treilea aspect al primului motiv de recurs.

– Cu privire la al treilea aspect al primului motiv

- 31 Trebuie arătat de la bun început că Tribunalul a reținut, la punctul 72 din hotărârea atacată, că Campionatul Mondial este o competiție care poate fi în mod rezonabil considerată mai degrabă un eveniment unic decât un set de evenimente individuale constituit din meciuri „derbi” și meciuri „nonderbi”. Pe de altă parte, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 5 din hotărârea atacată, Tribunalul a interpretat noțiunea „Campionatul Mondial”, la care se referă considerentul (18) al Directivei 97/36, în sensul că aceasta cuprinde numai etapa finală a competiției respective.
- 32 Cu toate acestea, nici considerentul menționat și nici alt element din Directiva 85/552 sau din Directiva 97/36 nu conțin vreun indiciu de natură să stabilească faptul că termenii „Campionatul Mondial” ar privi doar etapa finală a competiției amintite. Astfel, acești termeni trebuie în principiu să acopere și etapa inițială a campionatului menționat, și anume ansamblul meciurilor eliminatorii. Or, nu se contestă că meciurile eliminatorii anterioare etapei finale nu sunt susceptibile, în general, să suscite un interes în rândul publicului larg dintr-un stat membru comparabil cu cel manifestat cu ocazia desfășurării etapei finale. Astfel, numai anumite meciuri eliminatorii precise, în special cele care implică echipa națională a statului membru în cauză sau cele ale celorlalte echipe din grupa de calificare din care face parte echipa respectivă, pot suscita un asemenea interes.
- 33 Pe de altă parte, nu poate fi contestat în mod rezonabil că importanța meciurilor „derbi” este în general superioară celei care este atribuită meciurilor din etapa finală a Campionatului Mondial care le precedă, și anume meciurile de selecție din cadrul grupelor. Prin urmare, nu se poate susține *a priori* că importanța acordată acestei din urmă categorii de meciuri este echivalentă cu cea a primei categorii de meciuri și că, în consecință, toate meciurile de selecție din cadrul grupelor sunt considerate fără deosebire că fac parte dintr-un eveniment unic de importanță majoră la fel ca meciurile „derbi”. Astfel, desemnarea fiecărui meci ca fiind un eveniment de importanță majoră poate fi diferită de la un stat membru la altul.
- 34 Din considerațiile care precedă rezultă că legiuitorul Uniunii nu a înțeles să prevadă că „Campionatul Mondial”, în sensul considerentului (18) al Directivei 97/36, este limitat doar la etapa finală și că reprezintă un eveniment unic și indivizibil. Dimpotrivă, Campionatul Mondial trebuie să fie considerat drept un eveniment care se poate împărți în principiu în diferite meciuri sau etape, dintre care nu toate sunt susceptibile în mod necesar să fie calificate drept evenimente de importanță majoră.
- 35 Cu toate acestea, trebuie precizat că o astfel de interpretare eronată din partea Tribunalului a considerentului (18) al Directivei 97/36, în special a noțiunii de Campionat Mondial, nu a avut relevanță în prezenta cauză.
- 36 În ceea ce privește, mai întâi, excluderea meciurilor eliminatorii din definiția Campionatului Mondial, este suficient să se amintească faptul că autoritățile belgiene nu au inclus aceste meciuri pe lista evenimentelor de importanță majoră și că, prin urmare, decizia în litigiu nu se referă la astfel de meciuri.

- 37 În continuare, trebuie să se constate că Tribunalul a analizat, la punctele 102-108 din hotărârea atacată, pe baza elementelor furnizate de FIFA și în raport cu percepția concretă a publicului din Comunitățile flamandă și franceză, dacă toate meciurile din etapa finală a Campionatului Mondial suscitau efectiv, în rândul publicului respectiv, un interes suficient pentru a putea face parte dintr-un eveniment de importanță majoră (a se vedea punctele 55-57 din prezenta hotărâre). Or, prin faptul că a concluzionat că această situație se confirmă, Tribunalul era îndreptățit să constate că ansamblul meciurilor din etapa finală a Campionatului Mondial putea fi considerat, în Comunitățile flamandă și franceză, drept un eveniment unic de importanță majoră. În fapt, aprecierea sa era, așadar, conformă cu cele ce rezultă din cuprinsul punctului 34 din prezenta hotărâre.
- 38 În sfârșit, reiese din considerațiile enunțate la punctul 66 din prezenta hotărâre că interpretarea eronată a considerentului (18) al Directivei 97/36 nu a avut relevanță asupra concluziei Tribunalului potrivit căreia motivarea deciziei în litigiu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 253 CE.
- 39 În aceste condiții, continuând raționamentul expus la punctul 31 din prezenta hotărâre, Tribunalul a ajuns la constatarea, care figurează la punctul 95 din hotărârea atacată, potrivit căreia niciun stat membru nu este obligat să comunice Comisiei motivele specifice pentru care etapa finală a Campionatului Mondial este desemnată, în integralitatea sa, drept eveniment de importanță majoră unic în statul membru în cauză.
- 40 Or, dat fiind că etapa finală a Campionatului Mondial nu poate fi în mod valabil inclusă, în integralitatea sa, pe o listă de evenimente de importanță majoră independent de interesul pe care îl suscită meciurile în statul membru în cauză, acesta din urmă nu este exonerat de obligația de a comunica Comisiei motivele care permit să se considere că, în contextul specific al societății acestui stat, etapa finală a Campionatului Mondial constituie mai degrabă un eveniment unic care trebuie considerat în integralitatea sa ca fiind de importanță majoră pentru societatea menționată decât un set de evenimente individuale împărțite în meciuri cu diferite niveluri de interes.
- 41 Prin urmare, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, la punctul 95 din hotărârea atacată, prin faptul că a statuat că Comisia nu putea considera că înscrierea meciurilor din etapa finală a Campionatului Mondial este contrară dreptului Uniunii pentru motivul că statul membru în cauză nu i-a comunicat motivele specifice care justifică caracterul lor de evenimente de importanță majoră pentru societatea acestui stat.
- 42 În aceste condiții, este necesar să se examineze dacă, în raport cu eroarea respectivă, hotărârea atacată trebuie să fie anulată.
- 43 În această privință, reiese din jurisprudența Curții că o eroare de drept săvârșită de Tribunal nu justifică anularea hotărârii atacate în cazul în care dispozitivul acesteia apare ca fiind temeinic pentru alte motive de drept (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 47, precum și Hotărârea din 29 martie 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Comisia, C-352/09 P, Rep., p. I-2359, punctul 136).
- 44 În prezenta cauză, trebuie arătat în primul rând că, pentru a permite Comisiei să își exercite competența de control, motivarea care a determinat un stat membru să desemneze un eveniment ca fiind de importanță majoră poate fi succintă, cu condiția să fie relevantă. Astfel, nu se poate cere, printre altele, ca statul membru să indice, în însăși notificarea măsurilor în cauză, date detaliate și statistice în ceea ce privește fiecare element sau fiecare parte din evenimentul care a făcut obiectul unei notificări la Comisie.

- 45 În această privință, este necesar să se precizeze că, în cazul în care Comisia are îndoieli, pe baza elementelor aflate la dispoziția sa, în ceea ce privește desemnarea unui eveniment ca fiind de importanță majoră, aceasta are obligația să solicite lămuriri statului membru care a efectuat desemnarea respectivă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 29 martie 2012, Comisia/Estonia, C-505/09 P, punctul 67).
- 46 În speță, reiese printre altele din scrisoarea de notificare adresată Comisiei de Regatul Belgiei la 10 decembrie 2003, menționată în considerentul (1) al deciziei în litigiu și anexată la memoriul în apărare depus în fața Tribunalului, că guvernul flamand a desemnat ansamblul meciurilor din etapa finală a Campionatului Mondial drept eveniment de importanță majoră pentru motivul că acest ansamblu a fost în mod tradițional difuzat pe posturi gratuite și a avut cifre de audiență foarte ridicate. Cu titlu de exemplu, această notificare arată că emisiunile care includeau diferitele meciuri ale etapei finale a Campionatului Mondial din 2002 aveau, în Comunitatea flamandă, cifre de audiență cuprinse între 1,8 % și 9,9 % dintre telespectatori, cu alte cuvinte 101 200 și, respectiv, 546 800 de telespectatori, cota lor de piață situându-se între 22,9 și 86,6 %.
- 47 În mod paralel, guvernul Comunității franceze a desemnat, potrivit notificării din 10 decembrie 2003, ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial drept eveniment de importanță majoră, pentru motivul că acest ansamblu fusese deosebit de popular în rândul publicului larg din comunitatea respectivă, iar nu doar în rândul celor care urmăresc de obicei competiții de fotbal. În plus, ansamblul menționat ar fi fost în mod tradițional difuzat de televiziuni gratuite, iar cifrele de audiență ale acestor difuzări ar fi fost foarte ridicate. În această privință, notificarea respectivă se referă și la emisiunile care includ diferitele meciuri ale etapei finale a Campionatului Mondial din 2002, care a avut, în Comunitatea franceză, cifre de audiență cuprinse între 4,7 și 30,1 % dintre telespectatori, cota lor de piață situându-se între 50,8 și, respectiv, 63,4 %.
- 48 Astfel de precizări, notificate de Regatul Belgiei în conformitate cu cerințele articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552, permiteau Comisiei să își exercite competența de control și să solicite, în cazul în care ar fi considerat necesar sau oportun, lămuriri suplimentare statului membru respectiv sau prezentarea de alte elemente decât cele care figurau în notificarea acestuia din urmă.
- 49 În al doilea rând, nimic nu indică că Comisia nu a exercitat un astfel de control, care are un caracter restrâns, și că nu a examinat, în raport cu motivele menționate la punctele 46 și 47 din prezenta hotărâre, dacă autoritățile belgiene nu au comis o eroare vădită de apreciere prin faptul că au desemnat ansamblul meciurilor care fac parte din etapa finală a Campionatului Mondial drept eveniment de importanță majoră.
- 50 În această privință, reiese mai întâi din considerentul (6) al deciziei în litigiu că Comisia a verificat efectiv dacă ansamblul etapei finale a Campionatului Mondial, inclusiv, așadar, meciurile „nonderbi”, se bucura de o popularitate deosebită în Comunitățile flamandă și franceză, respectiv dacă meciurile acestui turneu erau foarte populare în rândul publicului larg, iar nu doar în rândul telespectatorilor care urmăresc de obicei meciurile de fotbal la televizor. De asemenea, reiese din considerentul (16) al acestei decizii că Comisia a luat în considerare faptul că turneul respectiv, în integralitatea sa și deci inclusiv meciurile „nonderbi”, fusese dintotdeauna difuzat pe posturile de televiziune gratuite și generase cote ridicate de audiență.
- 51 În continuare, notificarea menționată la punctele 46 și 47 din prezenta hotărâre permitea Comisiei să constate în special care erau cifrele de audiență și cotele de piață pentru emisiunile care includeau meciurile cele mai puțin populare ale etapei finale a Campionatului Mondial, ansamblul acestora fiind meciurile „nonderbi”. În plus, notificarea din 10 decembrie 2003 explica motivele pentru care cifrele de audiență ale unora dintre aceste meciuri puteau apărea ca fiind mici, lăsând să se înțeleagă că și meciurile respective suscitau un interes suficient pentru a putea face parte dintr-un eveniment de importanță majoră.

- 52 Or, FIFA nu a contestat că notificarea menționată a constituit temeiul deciziei în litigiu.
- 53 În sfârșit, FIFA nu poate susține în mod util că pretinsul caracter deficitar al controlului exercitat de Comisie ar rezulta din faptul că aceasta și-a efectuat analiza având în vedere elementele existente la momentul primirii notificării Regatului Belgiei din 10 decembrie 2003 și că nu a luat în considerare datele ulterioare, precum cele disponibile la data adoptării deciziei în litigiu.
- 54 În această privință, trebuie arătat că o asemenea obiecție nu a fost invocată în primă instanță. Astfel, în fața Tribunalului, FIFA s-a limitat să critice motivarea deciziei în litigiu, susținând că aceasta nu conținea o indicație privind natura și data informațiilor referitoare la peisajul mediatic belgian pe care Comisia le-ar fi luat în considerare. Astfel, FIFA nu a criticat pretinsul caracter deficitar al controlului exercitat de Comisie, o asemenea obiecție privind fondul litigiului. Or, reiese dintr-o jurisprudență constantă că a permite unei părți să invoce pentru prima dată în fața Curții un motiv pe care nu l-a invocat în fața Tribunalului ar echivala cu a-i permite să sesizeze Curtea cu un litigiu mai extins decât cel cu care a fost investit Tribunalul. În cadrul unui recurs, competența Curții se limitează, în principiu, la analiza aprecierii realizate de Tribunal în privința motivelor dezbătute în fața acestuia (a se vedea Hotărârea din 19 iulie 2012, *Alliance One International și Standard Commercial Tobacco/Comisia și Comisia/Alliance One International și alții*, C-628/10 P și C-14/11 P, punctul 111 și jurisprudența citată). În consecință, obiecția sus-menționată trebuie înlăturată ca inadmisibilă.
- 55 În al treilea rând, FIFA a avut posibilitatea să dovedească la Tribunal că Comisia ar fi trebuit să concluzioneze că autoritățile belgiene au săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că au desemnat ansamblul meciurilor care fac parte din etapa finală a Campionatului Mondial drept un eveniment de importanță majoră.
- 56 Or, în acest scop, FIFA a prezentat Tribunalului datele referitoare printre altele la cifrele de audiență ale etapelor finale ale Campionatului Mondial din perioada 1998-2006, susținând că elementele respective ar dovedi că meciurile „nonderbi” nu se bucurau, în Comunitățile flamandă și franceză, de o popularitate deosebită din partea telespectatorilor care nu urmăresc în mod regulat domeniul fotbalului.
- 57 Tribunalul a analizat datele respective la punctele 102-108 din hotărârea atacată, însă nu a confirmat aprecierea propusă de FIFA. Tribunalul a concluzionat că aceasta nu a dovedit că constatările care figurează în considerentele (6) și (18) ale deciziei în litigiu și care sunt evocate la punctul 50 din prezenta hotărâre sunt afectate de o eroare și nici că, în consecință, Comisia ar fi trebuit să concluzioneze că autoritățile belgiene au săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că au desemnat ansamblul meciurilor care fac parte din etapa finală a Campionatului Mondial drept un eveniment de importanță majoră.
- 58 Rezultă din cele ce precedă că eroarea de drept săvârșită de Tribunal, astfel cum a fost constatată la punctul 41 din prezenta hotărâre, nu justifică anularea hotărârii atacate, întrucât dispozitivul acesteia apare ca fiind temeinic pentru alte motive de drept. În consecință, cel de al treilea aspect al primului motiv trebuie respins ca inoperant.

– Cu privire la celelalte aspecte ale primului motiv

- 59 În ceea ce privește primul și cel de al doilea aspect al primului motiv, trebuie amintit că problema dacă motivarea unei hotărâri a Tribunalului este incoerentă reprezintă, desigur, o problemă de drept care poate fi invocată în cadrul unui recurs, întrucât motivarea unei hotărâri trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul Tribunalului (a se vedea în acest sens Ordonanța din 29 noiembrie 2011, *Evropaiki Dynamiki/Comisia*, C-235/11 P, punctele 29 și 30, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2012, *Comisia/Planet*, C-314/11 P, punctele 63 și 64).

- 60 Această obligație privind coerența motivării nu constituie însă un obiectiv în sine, ci urmărește printre altele să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate (a se vedea în acest sens Ordonanța Evropaïki Dynamiki/Comisia, citată anterior, punctul 30, și Hotărârea Comisia/Planet, citată anterior, punctul 64).
- 61 În speță, trebuie arătat că se consideră că motivele criticate în cadrul primului și al celui de al doilea aspect sprijină, în hotărârea atacată, constatările menționate la punctele 72 și 95 din acea hotărâre. Or, Curtea, după ce a concluzionat la punctele 31-41 din prezenta hotărâre că aceste constatări erau eronate, a procedat la o substituie a motivelor de natură să întemeieze măsura luată.
- 62 Astfel, întrucât motivele menționate sunt elemente accesorii ale constatărilor considerate eronate de Curte și întrucât au făcut obiectul unei substituiri a motivelor de către aceasta din urmă, ele nu mai constituie temeiul măsurii luate, astfel încât nu mai este necesar să se analizeze pretinsa lor incoerență.
- 63 Pentru a răspunde la cel de al patrulea aspect al primului motiv, trebuie amintit că notificarea Regatului Belgiei din 10 decembrie 2003 și decizia în litigiu au indicat motivele pentru care ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial a fost desemnat drept eveniment de importanță majoră. Astfel, ținând seama de prezumția de legalitate inerentă actelor instituțiilor Uniunii (Hotărârea din 20 septembrie 2007, Comisia/Spania, C-177/06, Rep., p. I-7689, punctul 36) și având în vedere caracterul restrâns al controlului exercitat de Comisie și de Tribunal, FIFA trebuia să conteste aceste motive în fața Tribunalului și să facă dovada că Comisia ar fi trebuit să concluzioneze că autoritățile belgiene săvârșiseră o eroare vădită de apreciere prin faptul că au inclus acest ansamblu de meciuri pe lista evenimentelor de importanță majoră. De altfel, FIFA a încercat să conteste, fără succes, motivele menționate (a se vedea punctele 55-57 din prezenta hotărâre).
- 64 În consecință, cel de al patrulea aspect al motivului respectiv nu poate fi primit.
- 65 În ceea ce privește cel de al cincilea aspect al aceluiași motiv, trebuie arătat că FIFA nu a expus motivele exacte pentru care consideră că Tribunalul a depășit limitele controlului jurisdicțional pe care trebuie să îl exercite. În plus, FIFA nu a indicat punctele exacte din hotărârea atacată în care figurează motivele criticate. Conform jurisprudenței constante a Curții, acest aspect trebuie respins ca inadmisibil (a se vedea Hotărârea din 2 aprilie 2009, France Télécom/Comisia, C-202/07 P, Rep., p. I-2369, punctul 55, și Ordonanța din 2 februarie 2012, Elf Aquitaine/Comisia, C-404/11 P, punctul 15).
- 66 În ceea ce privește cel de al șaselea aspect al primului motiv, reiese din considerațiile generale enunțate la punctele 107-111 din hotărârea pronunțată astăzi, UEFA/Comisia (C-201/11 P), că motivarea deciziei în litigiu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 253 CE. Astfel, având în vedere aceste considerații, este suficient că considerentele (6) și (16) ale deciziei respective indică succint motivele pentru care Comisia a apreciat că toate meciurile etapei finale a Campionatului Mondial puteau să fie înscrise în mod valabil pe lista evenimentelor de importanță majoră pentru societatea belgiană, dat fiind că aceste motive permit FIFA să cunoască temeiurile măsurii luate, iar Tribunalului să își exercite controlul cu privire la temeinicia aprecierii respective.
- 67 Având în vedere cele ce precedă, primul motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

- 68 Cel de al doilea motiv de recurs cuprinde, în esență, patru aspecte. Prin intermediul primului aspect, FIFA susține că Tribunalul nu a analizat argumentul său referitor la indicarea, în decizia în litigiu, a tipului și a datei informațiilor de care Comisia a ținut seama pentru a adopta această decizie. Tribunalul ar fi trebuit astfel să considere că expresia obscură „informațiile disponibile privind peisajul mediatic belgian”, menționată în considerentul (3) al acestei decizii, nu îndeplinea cerința unei motivări suficiente. În special, întrucât o ediție a Campionatului Mondial a avut loc după adoptarea deciziei din 7 aprilie 2004 și înainte de adoptarea deciziei în litigiu, care înlocuia această primă decizie ca urmare a Hotărârii Infront WM/Comisia, citată anterior, Comisia ar fi trebuit să indice cifrele de audiență și edițiile Campionatului Mondial care au fost analizate și luate în considerare.
- 69 Potrivit celui de al doilea aspect al motivului menționat, Tribunalul s-ar fi întemeiat, la punctele 71-73 din hotărârea atacată, pe motive care nu apar niciunde în decizia în litigiu atunci când a statuat că ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial poate fi considerat un eveniment unic și că Comisia nu era obligată să furnizeze alte motive pentru a-și justifica decizia de a aproba înscrierea acestui turneu pe lista belgiană a evenimentelor de importanță majoră.
- 70 Prin intermediul celui de al treilea aspect al aceluiași motiv, FIFA reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a refuzat să acorde o oarecare importanță practicii celorlalte state membre care nu au inclus meciurile „nonderbi” pe lista evenimentelor de importanță majoră.
- 71 Cel de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv privește interpretarea și aplicarea criteriilor pe baza cărora a fost constatăată importanța majoră a ansamblului meciurilor care fac parte din etapa finală a Campionatului Mondial. FIFA consideră, pe de o parte, că Tribunalul a aprobat în mod greșit constatarea Comisiei potrivit căreia, în Belgia, acest ansamblu de meciuri îndeplinea criteriul referitor la „popularitatea deosebită” și a apreciat, de asemenea în mod greșit, că Comisia a motivat suficient și corect constatarea respectivă. În această privință, Tribunalul ar fi asimilat în special criteriul „popularității deosebite” a unui eveniment cu cel privind popularitatea sa. Or, „popularitatea” unui eveniment nu ar fi un criteriu pertinent și ar fi insuficientă pentru a se considera că acesta constituie un „eveniment extraordinar” în conformitate cu considerentul (21) al Directivei 97/36. În plus, Tribunalul ar fi aplicat greșit articolul 253 CE atunci când a apreciat că Comisia a motivat suficient și corect constatarea referitoare la criteriul privind „popularitatea deosebită”.
- 72 Pe de altă parte, Tribunalul ar fi săvârșit erori prin faptul că a aprobat constatările Comisiei potrivit cărora ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial îndeplinea cerințele criteriului menționat în considerentul (16) al deciziei în litigiu, referitor la difuzarea tradițională a acestui ansamblu în trecut și la numărul mare de telespectatori atrași de meciurile „nonderbi”. În opinia FIFA, constatările Tribunalului sunt lipsite de temei și sunt contrazise de fapte. În plus, Tribunalul ar fi apreciat în mod greșit că Comisia a motivat suficient și corect concluzia potrivit căreia cerințele menționate au fost respectate.
- 73 În această privință, Tribunalul ar fi prezentat în special cifrele de audiență ale unui eșantion nereprezentativ al acestor meciuri și ar fi trecut sub tăcere meciurile care au înregistrat cifre de audiență mai puțin importante. În plus, Tribunalul ar fi trebuit să constate că cifrele medii de audiență pentru meciurile „nonderbi” în Belgia nu reprezentau „cote de audiență foarte ridicate”. De asemenea, Tribunalul ar fi săvârșit erori în ceea ce privește explicarea cifrelor de audiență scăzute ale anumitor meciuri „nonderbi”.

- 74 În sfârșit, FIFA critică punctul 117 din hotărârea atacată, în care Tribunalul s-a pronunțat cu privire la argumentele sale prin care se contestă proporționalitatea înscrierii ansamblului meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial pe lista belgiană a evenimentelor de importanță majoră. FIFA arată că Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a apreciat că cifrele de audiență confirmau că acest turneu putea fi considerat în mod valabil drept un eveniment unic de importanță majoră și că, în consecință, proporționalitatea măsurilor notificate era *ipso facto* stabilită.
- 75 Potrivit Comisiei, cel de al doilea motiv de recurs este în parte inadmisibil și în parte inoperant. În plus, acest motiv ar fi în ansamblul său lipsit de temei, constatarea respectivă fiind împărtășită și de Regatul Belgiei și de Regatul Unit.

Aprecieră Curții

- 76 În ceea ce privește indicarea tipului și a datelor informațiilor luate în considerare în decizia în litigiu, reiese din considerațiile menționate la punctul 66 din prezenta hotărâre că Comisia nu era obligată să precizeze, în această decizie, tipul și datele unor astfel de informații.
- 77 În aceste condiții, nu mai este necesar să se analizeze, la fel cum s-a statuat la punctele 59-62 din prezenta hotărâre, dacă Tribunalul a răspuns în mod suficient la argumentul FIFA privind indicarea tipului și a datelor informațiilor menționate.
- 78 În consecință, primul aspect al celui de al doilea motiv nu poate fi admis.
- 79 În ceea ce privește cel de al doilea aspect al motivului menționat, trebuie amintit că, în cadrul controlului legalității prevăzut la articolul 263 TFUE, Tribunalul nu poate să substituie motivarea autorului actului atacat cu propria motivare și nu poate să acopere, prin propria motivare, o lacună în motivarea actului respectiv, astfel încât analiza Tribunalului nu s-ar lega de nicio apreciere care figurează în acesta din urmă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 ianuarie 2013, Frucona Košice/Comisia, C-73/11 P, punctele 87-90 și jurisprudența citată).
- 80 Cu toate acestea, în speță, considerațiile menționate la punctele 71-73 din hotărârea atacată nu acoperă o lacună în motivarea deciziei în litigiu, ci urmăresc să stabilească nivelul impus al acestei motivări în raport cu cerințele reglementării Uniunii aplicabile în materie. Astfel, Tribunalul nu a substituit motivarea autorului actului atacat cu propria motivare, ci s-a limitat să efectueze un control al legalității acestuia în conformitate cu misiunea care îi revine.
- 81 În consecință, cel de al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.
- 82 În ceea ce privește cel de al treilea aspect al aceluiași motiv, trebuie arătat că, în fața Tribunalului, FIFA nu a invocat un motiv întemeiat pe faptul că, pentru a aprecia dacă meciurile „nonderbi” au o importanță majoră pentru societatea belgiană, trebuia luată în considerare practica celorlalte state membre. Astfel, în cererea sa de sesizare a instanței, FIFA s-a mulțumit să menționeze această practică fără să susțină că decizia în litigiu era nelegală pentru motivul că autoritățile belgiene și Comisia nu au acordat nicio importanță unei asemenea practici.
- 83 Conform jurisprudenței citate la punctul 54 din prezenta hotărâre, acest al treilea aspect trebuie, așadar, respins ca inadmisibil.
- 84 În cadrul celui de al patrulea aspect al motivului menționat, FIFA a invocat mai întâi o serie de argumente prin care încearcă să demonstreze că parametrii aferenți meciurilor „nonderbi” nu îndeplineau criteriile prevăzute în considerentele (6) și (16) ale deciziei în litigiu și stabilite de autoritățile belgiene pentru desemnarea evenimentelor de importanță majoră.

- 85 Or, prin intermediul acestor argumente, FIFA urmărește în realitate să se obțină substituirea de către Curte a aprecierii Tribunalului cu privire la fapte prin propria apreciere, fără să dovedească o denaturare a faptelor și a elementelor de probă prezentate Tribunalului. Conform unei jurisprudențe constante, aceste argumente trebuie să fie respinse ca inadmisibile (a se vedea Hotărârea din 18 mai 2006, Archer Daniels Midland și Archer Daniels Midland Ingredients/Comisia, C-397/03 P, Rec., p. I-4429, punctul 85, precum și Hotărârea ThyssenKrupp Nirosta/Comisia, citată anterior, punctul 180).
- 86 În ceea ce privește, în continuare, argumentul întemeiat pe pretinsa asimilare a criteriului „popularității deosebite” a unui eveniment cu cel privind popularitatea sa, trebuie arătat că FIFA nu a invocat un astfel de motiv în fața Tribunalului. Conform jurisprudenței citate la punctul 54 din prezenta hotărâre, acest argument trebuie respins ca inadmisibil.
- 87 În ceea ce privește obiecțiile referitoare la insuficiența motivării formale a deciziei în litigiu, acestea coincid în realitate cu cel de al șaselea aspect al primului motiv și, prin urmare, trebuie respinse pentru motivele arătate la punctul 66 din prezenta hotărâre.
- 88 În sfârșit, trebuie arătat că argumentul privind proporționalitatea înscrierii ansamblului meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial pe lista evenimentelor de importanță majoră pentru societatea belgiană este întemeiat pe o interpretare eronată a punctului 117 din hotărârea atacată. Astfel, la punctul 117 menționat, Tribunalul nu a respins acest argument întemeindu-se pe împrejurarea că proporționalitatea măsurilor notificate ar fi *ipso facto* stabilită întrucât ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial putea fi considerat în mod valabil drept un eveniment unic de importanță majoră. Tribunalul a respins acest motiv ca bazându-se pe o premisă eronată, întrucât era întemeiat pe faptul că măsurile adoptate de autoritățile belgiene erau disproporționate, deoarece meciurile „nonderbi” nu aveau o importanță majoră. Or, Tribunalul a statuat în mod întemeiat astfel cum a făcut-o, din moment ce a concluzionat, la punctele 98-119 din hotărârea atacată, că acest ansamblu de meciuri putea să fie considerat ca având o importanță majoră pentru societatea belgiană.
- 89 În aceste condiții, argumentul menționat al FIFA nu poate fi admis.
- 90 Având în vedere toate cele de mai sus, cel de al doilea motiv de recurs trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentele părților

- 91 Cel de al treilea motiv cuprinde, în esență, șapte aspecte. Prin intermediul primului aspect, FIFA susține că Tribunalul a săvârșit o eroare, la punctele 129 și 130 din hotărârea atacată, prin faptul că a considerat, în temeiul motivelor pe care le-a invocat el însuși, că decizia în litigiu a stabilit proporționalitatea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor și dreptul de stabilire care rezultau din măsurile notificate. Or, potrivit FIFA, revenea Comisiei, iar nu Tribunalului, sarcina de a analiza asemenea restricții. Astfel, acesta din urmă nu ar fi putut statua că, întrucât etapa finală a Campionatului Mondial avea un „caracter unitar”, Comisia, care nu s-ar fi întemeiat pe un asemenea pretins caracter al turneului respectiv, ar fi scutită de obligația de a dovedi că restricțiile cauzate prin decizia în litigiu erau necesare, adecvate și proporționale.
- 92 Potrivit celui de al doilea aspect al aceluiași motiv, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a concluzionat, la punctele 55, 56 și 127 din hotărârea atacată, că obiectivul de a asigura un acces larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente de importanță majoră și dreptul la informație justificau restricțiile pe care le implica decizia în litigiu. Astfel, un acces larg al publicului nu s-ar confunda cu un acces nelimitat al acestuia. Dreptul la informație nu ar implica,

așadar, dreptul de a viziona pe posturile de televiziune gratuite toate meciurile etapei finale a Campionatului Mondial și nu ar justifica interdicția difuzării unuia dintre aceste meciuri în exclusivitate de o altă stație de emisie decât cele care exploatează posturi gratuite.

- 93 Prin intermediul celui de al treilea aspect al motivului menționat, FIFA consideră că Tribunalul ar fi trebuit să constate că Comisia avea obligația de a analiza problema dacă măsuri mai puțin restrictive decât cele aprobate prin decizia în litigiu permiteau să se asigure realizarea obiectivului urmărit prin articolul 3a din Directiva 89/552.
- 94 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, FIFA susține că Comisia nu putea să efectueze o verificare limitată a compatibilității dintre măsurile notificate și dreptul Uniunii. Tribunalul ar fi trebuit să statueze că aceasta era obligată să efectueze o verificare amănunțită și o analiză aprofundată.
- 95 Potrivit celui de al cincilea aspect al aceluiași motiv, Tribunalul ar fi constatat în mod greșit că Comisia a motivat suficient concluzia sa referitoare la proporționalitatea restricțiilor privind libertatea de prestare a serviciilor.
- 96 Prin intermediul celui de al șaselea aspect al motivului menționat, FIFA susține că Tribunalul ar fi trebuit să considere că Comisia avea obligația de a analiza problema dacă măsuri care aduc o atingere mai redusă dreptului de proprietate decât cele aprobate prin decizia în litigiu permiteau să se asigure realizarea obiectivului urmărit prin articolul 3a din Directiva 89/552. Astfel, în cazul în care este vorba de două drepturi fundamentale, restricțiile privind exercitarea unuia dintre aceste drepturi ar trebui să fie supuse unei evaluări comparative a drepturilor în cauză, la care Comisia nu ar fi procedat în decizia sa și care nu ar fi fost avută în vedere nici de Tribunal în hotărârea atacată.
- 97 Prin intermediul celui de al șaptelea aspect al celui de al treilea motiv, FIFA arată că Tribunalul s-a întemeiat pe o motivare insuficientă atunci când a considerat că obstacolele în calea liberei prestări a serviciilor, a libertății de stabilire și a dreptului de proprietate erau justificate.
- 98 Potrivit Comisiei, Regatului Belgiei și Regatului Unit, al treilea motiv este lipsit de temeii.

Aprecierea Curții

- 99 Primul aspect al celui de al treilea motiv se bazează pe o interpretare eronată a punctelor 129 și 130 din hotărârea atacată. Astfel, Tribunalul nu a considerat că decizia în litigiu a stabilit proporționalitatea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor și dreptul de stabilire care rezultau din măsurile notificate de Regatul Belgiei. La fel ca și argumentul vizat la punctul 88 din prezenta hotărâre, Tribunalul a respins motivul invocat de FIFA ca fiind întemeiat pe o premisă eronată, întrucât era întemeiat pe faptul că, pentru a fi proporțională, lista evenimentelor de importanță majoră ar fi trebuit să se limiteze la înscrierea meciurilor „derbi”, deoarece acestea din urmă ar fi singurele care prezentau o importanță majoră pentru societatea belgiană. Or, Tribunalul a statuat în mod întemeiat astfel cum a făcut-o, din moment ce a concluzionat, la punctele 98-119 din hotărârea atacată, că ansamblul meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial putea să fie considerat ca având o importanță majoră pentru societatea belgiană.
- 100 În consecință, primul aspect al motivului menționat trebuie respins ca nefondat.
- 101 În ceea ce privește cel de al doilea aspect al motivului respectiv, trebuie arătat că, la punctele 54-58 și 127 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a concluzionat că obiectivul de a asigura un acces larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente de importanță majoră și dreptul la informație justificau restricțiile specifice pe care le implica decizia în litigiu. Tribunalul s-a pronunțat asupra acestei chestiuni într-un context general, constatând că, întrucât privesc evenimente

de importanță majoră, măsurile avute în vedere la articolul 3a alineatul (1) din Directiva 89/552 pot fi justificate prin obiectivul menționat și prin dreptul la informație, cu condiția de a fi de natură să asigure realizarea acestora și de a nu depăși ceea ce este necesar pentru a le atinge. Or, în raport cu principiile evocate la punctele 11 și 12 din prezenta hotărâre, această constatare nu poate fi criticată.

102 În plus, reiese din considerațiile evocate la punctele 11, 21 și 22 din prezenta hotărâre că, contrar celor susținute de FIFA, Tribunalul nu era obligat să concilieze obiectivele menționate cu cerințele referitoare la libera prestare a serviciilor și la libertatea de stabilire.

103 În consecință, cel de al doilea aspect al celui de al treilea motiv nu poate fi admis.

104 În ceea ce privește cel de al treilea aspect al aceluiași motiv, reiese din considerentul (17) al deciziei în litigiu că Comisia a analizat dacă măsurile notificate de Regatul Belgiei erau proporționale. Or, o astfel de analiză a proporționalității implică în mod necesar verificarea problemei dacă obiectivele de interes general puteau fi atinse prin măsuri mai puțin restrictive pentru libertățile de circulație menționate. În aceste condiții, FIFA nu poate susține că Comisia a omis complet să verifice existența unei posibilități de a recurge la astfel de măsuri. În această privință, este irelevant faptul că acest considerent se limitează să menționeze libera prestare a serviciilor, din moment ce verificarea proporționalității nu este substanțial diferită în ceea ce privește restricțiile privind libertatea de stabilire cauzate de măsurile notificate, iar acestea din urmă nu vor afecta libertatea respectivă decât cu titlu excepțional.

105 În plus, la punctul 118 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat măsurile mai puțin restrictive propuse de FIFA și a constatat că acestea nu erau compatibile cu definiția televiziunii libere prevăzută în considerentul (22) al Directivei 97/36. Rezultă că astfel de măsuri nu permiteau să se asigure realizarea obiectivelor de interes general într-un mod la fel de eficient ca măsurile notificate de autoritățile belgiene. În aceste condiții, Tribunalul a putut concluziona că Comisia nu trebuia să examineze astfel de măsuri înainte de a se pronunța cu privire la problema proporționalității înscrierii ansamblului meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial pe lista evenimentelor de importanță majoră pentru societatea belgiană.

106 În consecință, cel de al treilea aspect al motivului menționat trebuie respins ca nefondat.

107 În ceea ce privește cel de al patrulea aspect al aceluiași motiv, rezultă din punctele 19 și 22 din prezenta hotărâre că revine Comisiei sarcina de a efectua un control restrâns atunci când aprobă măsurile naționale care desemnează evenimente de importanță majoră. În consecință, FIFA consideră în mod greșit că Tribunalul ar fi trebuit să statueze că Comisia era obligată să efectueze o verificare „amănunțită” și o „analiză aprofundată” a compatibilității dintre măsurile notificate și dreptul Uniunii.

108 Așadar, cel de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv nu poate fi admis.

109 În ceea ce privește cel de al cincilea aspect al motivului menționat, trebuie constatat că, ținând seama de considerațiile generale enunțate la punctele 107-111 din Hotărârea UEFA/Comisia, citată anterior, motivarea deciziei în litigiu este suficientă, astfel încât acest aspect trebuie respins ca nefondat.

110 În ceea ce privește cel de al șaselea aspect al celui de al treilea motiv, reiese din considerațiile enunțate la punctele 11, 21 și 22 din prezenta hotărâre, pe de o parte, că atingerea adusă dreptului de proprietate al FIFA rezultă deja din articolul 3a din Directiva 85/552 și că această atingere poate fi, în principiu, justificată de obiectivul care vizează să protejeze dreptul la informație și să asigure accesul larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente de importanță majoră. Pe de altă parte, dat fiind că ansamblul meciurilor din etapa finală a Campionatului Mondial a fost desemnat în mod valabil de autoritățile belgiene drept eveniment de importanță majoră, Comisia nu era obligată să examineze decât efectele desemnării respective asupra dreptului de proprietate al FIFA care le depășeau pe cele intrinsec legate de înscrierea acestui eveniment pe lista evenimentelor desemnate de autoritățile menționate.

- 111 Or, în speță, FIFA nu a prezentat Tribunalului niciun element care i-ar fi permis să constate că efectele asupra dreptului său de proprietate ale desemnării ansamblului meciurilor etapei finale a Campionatului Mondial drept eveniment de importanță majoră prezentau un astfel de caracter excesiv.
- 112 În aceste condiții, cel de al șaselea aspect al motivului menționat trebuie respins ca nefondat.
- 113 În ceea ce privește, în sfârșit, cel de al șaptelea aspect al aceluiași motiv, este suficient să se arate că, la punctele 125-130 și 136-142 din hotărârea atacată, Tribunalul a furnizat o motivare suficientă pentru a permite FIFA să cunoască motivele pentru care nu i-a admis argumentele, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul jurisdicțional.
- 114 În consecință, aspectul menționat nu poate fi admis.
- 115 Având în vedere cele ce precedă, cel de al treilea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.
- 116 Întrucât niciunul dintre cele trei motive invocate de FIFA în susținerea recursului nu poate fi primit, se impune respingerea acestuia în integralitatea sa.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 117 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea FIFA la plata cheltuielilor de judecată, iar FIFA a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată privind prezenta procedură.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Fédération internationale de football association (FIFA) la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături